

BÊN LỀ

HIỆP LỰC 4 - 2008

Năm nay CN-Đức tổ chức trại kỷ niệm 25 năm đánh dấu ngày thành lập CN đồng thời cũng là trại Hè. Trại mang tên Hiệp Lực 4 vì lễ Hiệp Lực 1 ở Wegberg “ khai sinh CN ” và Hiệp Lực 4 ở Brexbachtal này vừa được 25 năm !

Trại CN phần lớn là tiếng cười không ngớt. Xin ghi lại một số những chuyện ... xảy ra để ACE cùng nhớ lại và Bà con thì (hy vọng) .. giải trí !

TIẾNG ... “ HUỆ ” !

Trưởng Phan phú Đạt vừa sinh hoạt với LDHoa Lư, lần đầu tham dự trại CN suốt 10 ngày, vừa huấn luyện Đội/Tuần trưởng và Phó rồi tiếp theo trại Hè..

Tr. Đạt hồi năm đã lớn lên và là Đội trưởng ở Cố Đô Huế nên dĩ nhiên Tr. là dân Huế chính tông!

Trong khóa huấn luyện, Tr. đã giảng giải đề tài Tr. phụ trách bằng giọng của đất Thần Kinh, nhẹ nhẹ, êm êm... Khổ nỗi hầu hết các em không thuộc gia đình xứ Huế, sinh ra và lớn lên nơi xứ người, vì vậy cứ... ngẩn người như nghe ....

“ ngoại ngữ mới ” chưa học! Em Ri, một Khóa sinh Thiếu mà cũng là Ái nữ của Tr. đã lên tiếng rằng Ba đừng “ nọi tiêng Huệ, không ai hiểu, Ba nọi tiêng Bắc đi ! ”. Lập tức Tr. chuyển sang giọng Bắc và bây giờ các em đều .. rõ !

Khi nghe các em kể lại, Tr. Bích Lan “ khen ” Tr. Đạt biết “ hai thứ tiếng! ”

VẤN (LUÔN) CẢM TINH “ MẠNG THỦY ” !

Nói theo..” Hán - Việt ” một chút cho..oai (?) chứ chẳng lẽ cứ than thở chạy Trời không khỏi số.. bị mưa !

Ba ngày đầu, 19 đến 21.07.là khóa huấn luyện Đội/Tuần trưởng và Phó là ba ngày hầu như...” mưa phủ mịt mùng ! ”. Mưa vừa dịu lại một chút, tất cả chạy ngay ra sân.. nước ! Chừng mười, mười lăm phút là... vội chạy vào nhà tránh mưa. Y như một trò chơi.. bắt đắc dĩ! Cũng may lúc dựng lều không đến nổi..

Ngày làm lễ kỷ niệm và cũng là khai mạc trại, ngày 22.07. làm các Trưởng nhớ đến ngày khai mạc trại Trăm Năm thành lập HĐTG ở Bá Linh năm trước !

Nặng được đôi ba ngày thì lại ” muốn cháy da ” đồng thời một loại “ Ruồi trâu ” xuất hiện chích ACE toi tả, mặc kệ đã xoa thuốc chống muỗi, rận phòng ngừa !

Cơn mưa khi nặng khi nhẹ trước ngày chia tay đã làm lều chóng ACE thêm ... “ sạch sẽ ... bên trên !”.

Tuy vậy cũng phần nào an ủi vì không phải riêng CN mà tất cả các Đơn vị HĐ bạn, từ Hội HĐThiên Chúa (DPSG), Thẻ Tục (BdP) của Đức đến Hoà Lan, Anh quốc..v..v.. đều cùng “ cảm mạng Thủy ” như chúng ta! Nói đến đây cũng sẽ thấy là có lẽ các em HDS của chúng ta “ chưa bằng ? ” các em DPSG, BdP. Mặc kệ mưa, các em Đơn vị bạn chạy giúp cắm lều, sinh hoạt vui .. Các em mình thì..vào nhà thôi, hết mưa mới ra.. !

Đất trại này của DPSG, năm nay không còn một chỗ trống ! Một Đơn vị vừa đi là hôm sau Đơn vị khác đến, vì vậy lúc nào cũng nhộn nhịp cả lên...Chắc vì không còn đất trống nên năm nay không có lửa trại chung cho toàn đất trại !

ACE CN vì biết “ phạm mình ” nên chỉ.. than thở tí ti mà thôi... !

TỪ: EM MUỐN “ ĐÓNG ” ...

Vì bận việc nhà, Tr. Hoàng Audi đến trại trễ 1 ngày. Lần này Hoàng Audi không thể tham dự hết trại mà chỉ đôi ngày. Nguyên do là hãng làm việc ưu tiên cho những gia đình có con nhỏ còn đi học được nghỉ cùng con cái vì mùa Hè của các em bắt đầu. Hoàng thì .. chưa có (thêm) con mọn nên .. mất ưu tiên !

Trời mưa ướt đầm và chỉ ngủ hai đêm, Hoàng không phải cắm lều, lên căn gác trong nhà đánh giắc.

Sáng hôm sau, trong lúc cùng nhau ăn sáng, tui nghe anh Gà hỏi Hoàng ngủ được không, sao có vẻ bơ phờ thế kia ! Hoàng giọng không mấy.. mạnh khoẻ, đáp rằng em đâu có ngủ nghê chi đâu.. Được hỏi thêm thì .. y như mở trúng đài ! Hoàng nói, cả đêm “ Bã ” cứ đòi “ mở ” còn em thì (mệt quá !) muốn

“ đóng ” để ngủ yên..” Bã ” không chịu.., làm em mệt muốn chết !

Đúng lúc đó chị Thu Vân, Tr. của LĐ Sào Nam – Bá Linh, từ trên căn gác bước xuống nửa chừng đã lên tiếng, “ Ông ” cứ đòi “ đóng ” làm sao em chịu .. nổi !

Các Trưởng chung bàn trở mắt hỏi, dzậy chớ chuyện gì.. đã xảy ra ? Sao anh Hoàng thì muốn “ đóng ” để yên (thân) còn chị thì..nhất định đòi “ mở ” mới được ! Chị Thu Vân giảng giải rằng em nằm ở đầu sàn căn gác, sát vách, anh Hoàng với cái ghế bô của anh nằm ở cuối sàn, gần cầu thang. (giống y như là đầu sông mí lại cuối sông.. Tương !) Cái sàn này cầu chứa 30 người như chơi ! Em cảm thấy không thoải mái nếu ...đóng..Hoàng nói ngay, nhưng tui thì ngược lại.. Sao đó, Hoàng tặc lưỡi, thôi tối nay em xuống ngủ phòng ăn cho yên để lấy sức mai về.. Thu Vân (bỗng) dịu giọng! Thôi mà, chỉ còn tối nay thì lên ngủ đi mà ! ...

ĐẾN : “ BÃ ” LÀM LẠNH.. !

Thu Vân nói tiếp, tối nay cũng “ mở ” nhưng tui sẽ lấy.. “ khăn lớn che lại! ”, được chưa.. ! Còn một tối... cuối cùng mà, xuống chi.. ! (Đường như phảng phất đâu đây tiếng hát.. : Chỉ còn một đêm nay nữa thôi.. !)

Có lẽ Hoàng nghe .. bùi tai mà cũng có thể không muốn.. méch lòng nên nói xuôi theo, thôi, cũng được..nhớ lấy khăn che lại đó! Ừa, Thu Vân cười đáp.

(Hình như giọng) Minh Hùng hỏi anh Hoàng, như vậy tối qua ngủ không ngon à ? Hoàng lắc đầu, ngon gì, cả đêm “ Bã làm lạnh ” thấy mò! Chị Thu Vân phân bua, ai biểu anh.. quay đầu ra chi... !

Các Trưởng ngồi chung bàn càng nghe càng ... ngơ ngác! Cái gì mà Đóng, Đóng rồi Mở, Mở! Rồi sau cùng thì.. lấy khăn che , ai biểu quay đầu ra chi...?

Không nhìn được, bèn hỏi chuyện ..kỹ hơn, thì ra chị Thu Vân nằm cạnh cửa sổ, chị luôn cảm thấy.. ngộp nếu không mở cửa sổ, anh Hoàng ngủ bên này, đầu nằm không quay vào mái nhà mà ngược, đúng “ đường gió ” xuyên cửa sổ vào phòng nên .. lạnh ! Anh muốn đóng (cửa sổ lại) nhưng chị muốn mở! Giải quyết sau cùng, cửa vẫn mở nhưng lấy khăn (thể màn) che lại, vậy thôi !

Thì ra câu chuyện đóng, mở “ lâm ly ” là như vậy...

Minh Tân cười nói, có anh Hoàng là có chuyện.. cho anh em cùng cười..Cả Minh Hùng, anh Đức ... cười ôm cả bụng !

Giọng của anh em nào đó: nhưng “ Bã làm (Hoàng) lạnh thiệt” !Hìhìhì...

Nhắc đến anh Đức, một Trưởng rất nhiệt tình, không ai quên chớp chớp (đèn) màu của anh trong các Tổng kết tổ chức trại. Các việc đã xong đúng theo thời gian đề ra, không có chi đáng lưu ý, đáng nhớ là gần đến thời gian mà công việc chưa giải quyết đến đâu là anh Đức cho.. chớp chớp màu trên bảng Tổng kết để ACE dễ nhận làm ai cũng.. khoái cái chớp chớp này.. !

“ NUI ” .. LẠM PHÁT !

Sau khi chia nhau mua sắm cho phần ẩm thực trại gồm Oanh Oanh tui, Beo trầm lặng-Hoàng Audi, Sơn ca-Bích Lan, vì một vài việc còn lơ mờ, Oanh Oanh tui

gọi nói chuyện cùng anh Beo, nhờ vậy mới biết anh lên trại trễ. Cũng may biết kịp lúc. Tuy nhiên, vì không xác quyết được giờ giấc anh đến cho nên tui bèn gọi cho Sơn ca và chia nhau mua một hai thứ thực phẩm cần cho chiều thứ Bảy và ngày Chủ Nhật. Chắc là “ tư tưởng lớn (luôn) gặp nhau! ”, Oanh Oanh tui và Sơn ca không hẹn mà mỗi người tự động mua thêm (ít) Nui (Nudel) để nấu Spaghetti.

Khoảng xế Chủ Nhật anh Beo lên với một xe “ Van ” toàn vật liệu dùng cho trại như dây thừng, cột cờ, lều lớn và thức ăn của phần anh mua mà trong đó không thiếu món Nui . Sơn ca ... lo lắng, làm sao bây giờ chị, mình nhiều.. Nui quá. Nui chất đầy đầu tủ, để đầy trên sàn nhà... !

Tuy cũng cảm thấy thật lạ phát món này, nhưng chẳng lẽ không tính kế giải quyết sao cho gọn thì e là.. chia nhau mua lại (sau trại) mang về cũng khổ !

Sau khi hội ý cùng Ban Âm thực, Oanh Oanh tui bèn lên thực đơn như sau :

Chủ Nhật , Spaghetti

Thứ Hai ta có – Cà ri Nudel

Thứ Ba Nui trộn rau xanh

Thứ Tư xào nóng – món ăn bỏ lò

Thứ Năm cùng với thịt kho

Sườn heo thứ Sáu ta cho đầy nồi

Thứ Bảy dùng Nui tiếp thôi

Đến ngày tan trại – anh, tôi (không) vác về !

Hề hề hề !

LÀM SAO ... XUỐNG!

Trong trò chơi lớn của Thanh có màn leo lên một đường đất thẳng có độ nghiêng cũng cỡ 70 đến 75% không chừng, Oanh Oanh tui... không dám thử mặc dù các Trưởng đã cột dây (thật chắc) vào thân cây bên trên để các em Thanh leo.

Sau khi cột dây vừa xong, tui thấy các Trưởng thử lại cho chắc ăn bằng cách leo lên tuột xuống mấy lần...

Trưởng trẻ nhất của CN, Tr. Họa Mi-Uyên Thy, tên dễ thương thường gọi là Titi, sau khi “ chứng kiến ” toàn bộ, bèn đến thẳng sợi dây và.. vun vút leo lên. Mọi người có mặt vỗ tay hoan hô quá xá. Sau đó thấy Tr. Titi ngồi trên đó hơi lâu, bèn nói là thôi xuống đi, trò chơi sắp bắt đầu rồi...Bấy giờ Titi lên tiếng (bất ngờ) với giọng thật trong, làm sao em xuống? Nói xong, cười.. cười...

Tất cả cùng Ủa, sao dzậy, không xuống được sao ? Thì ra khi lên vì cứ nhìn lên trên cho nên dễ, đứng trên nhìn xuống thì..(hơi) choáng váng vì khá cao, có thể bởi vậy mà Titi đâm ngần ngại !

Cuối cùng rồi cũng xuống được và... thôi, Titi không dám lên nữa ! Hình ảnh và giọng nói này, anh Gà cho là.. dễ thương nhất trong ngày !

CÁC EM THANH - THIẾU .. MÀ !

Thông thường trại có 3, 4 đêm trở lên là chắc chắn có trò chơi đêm của Thanh cũng như của Thiếu. Trại Hiệp Lực 4 Thanh và Thiếu chơi chung. Trò chơi mang tên Giọt Cờ Luân Lưu. Đại khái, Cờ Luân Lưu trong tay các Trưởng và Phụ huynh, các em khi thấy đèn Pin chớp chớp vài lần là biết Cờ đang trong tay người chớp đèn. Nếu đuổi theo kịp chặn lại lấy Cờ thì coi như thắng, người cầm cờ sau khi chớp đèn sẽ chạy trao cho người khác..v..v..

Trò chơi đêm chỉ bắt đầu sau khi trời tối hẳn !

Cờ Luân Lưu được chuyển tay một lúc cho đến người nhận cờ là anh Vũ, một thân hữu mới biết HĐ qua Tr. Minh Tân và cũng là lần đầu cùng gia đình tham dự trại. Anh Vũ có lẽ (và hy vọng được như vậy !) đã “ gặp những người cùng tần số ... là lo cho các em vô vị lợi! ” mà anh vốn là người.. thích các em. Do cũng có sinh hoạt, mà cũng có khi bản tính .. trời sinh !, anh là người rất sinh động và nhiều sáng kiến trong các trò chơi, “ một kho tàng ” mà LĐ Hùng Vương vừa khám phá.., anh đứng bên cạnh chiếc xe lớn dùng đi nghỉ Hè của chị Quỳnh , vừa chớp chớp đèn làm hiệu và la Cờ đây, Cờ đây, bắt chợt phía sau xe 2 em, 1 Thiếu 1 Thanh (em Công và em Văn LĐ-HV!) nhào ra chụp và ôm cứng khiến anh không cách nào trao đèn tiếp mặc dù Tr. Tân đứng cách anh không xa...

Thì ra, 2 em đã kiên nhẫn ngồi sau chiếc xe gần cả tiếng đồng hồ chờ cơ hội...

Anh Vũ chép miệng, các em thật không ngờ.. Oanh Oanh tui đứng cạnh nói ngay, các em Thanh và Thiếu mà, không đây mưu mẹo sao được !

TỪ TRÌNH DIỄN THỜI TRANG CỦA TRƯỞNG !

Nhằm quảng cáo cùng Phụ huynh Thân hữu các áo thun có in Huy Hiệu kỷ niệm 25 năm của CN, một loại in phía trước ngực và 1 in phía sau lưng. Như vậy nếu mua cho “ đủ bộ ” thì sẽ mua 2 cái. Trưởng Minh Tân và Thu Vân đã làm một màn trình diễn thời trang ... chớp nhoáng trong giờ nghỉ trưa, ngay trước cửa phòng ăn.. Đợt đầu loại áo cùng in trước ngực rồi kế đến cùng in sau lưng, sau đó thay nhau, người này có áo in trước ngực thì người kia có áo in sau lưng...

Tư thế 2 Trưởng đứng đi trình diễn cũng.. không tệ ! Một Phụ huynh gật gù cho biết, khi được hỏi muốn mua cỡ và màu nào thì cho hay ngay là sẽ mua nhưng không phải bây giờ.. Bây giờ chỉ.. coi trình diễn thôi !

Như vậy chị Thu Vân và Minh Tân trình diễn cũng.. có hạng lắm đó! Tiếc là thời gian dư thì nhiều mà không biết sẽ trình diễn sao cho... hấp dẫn hầu tiêu thụ số áo.. (khá) nhiều...

ĐẾN SHOW CỦA THANH..

Đề cùng chung vui kỷ niệm 25 năm ngày thành lập CN, Thanh Đoàn tổ chức trình diễn 1 Show riêng do các Thanh Hùng Vương (HV) và Hoa Lu (HL) hợp sức.

Sau vài lời giới thiệu của “ MC Bờm ”, tên Cúng Cơm của em Khánh, một Thanh sinh rất nhiều tài của HL, em nói đại ý đây là Show của Thanh mình mừng 25 năm CN... Show gồm 2 Vũ khúc do các Thanh HV và một vài trò chơi. Vũ khúc của các Thanh HV thì không “ chê được! ”, các em đã đóng góp cùng Hội Người Việt trong các dịp mừng Tết Ta tại Frankfurt / Main. Trong trò chơi do em “ Xụt ” một Thanh HL điều khiển rất.. đáng nhớ !

Khi em hỏi ai biết “ một người một ngàn bậy trăm.. hay lăm ”.. Hỏi tới hỏi lui, giữa lúc tất cả còn.... ngơ ngẩn, bất ngờ anh Vũ lên tiếng : Napoléon! “ Đụng ! ”

Anh Vũ được mọi người chiếu cố, sao anh hay dzậy ? Anh đáp, hay chi đâu chỉ đáp bừa mà .. trúng thôi. Ai cũng chỉ nghe Một Bậy thì nghĩ là Một Bậy, còn.. Hay Lăm thì nghĩ mãi không xong ! Thì ra khoảng Một Ngàn Bậy Trăm Hai Lăm !

KHÔNG BIẾT ĂN MẶN..

Năm nay chuyên hiệu Truyền tin, Tr. Đạt “ mới thử sơ qua ” các em, Tr. đề nghị lần sau, về cô gắng thêm. Bởi vậy chỉ còn chuyên hiệu Nấu ăn. Có tất cả 6 em ghi danh, 2 Thanh và 4 Thiếu.

Các em cùng nhận thức ăn như nhau, sẽ nấu ngoài cơm, 2 món ăn trong 3 món được yêu cầu : Xào – Kho – Canh trong thời gian 1 giờ!

Các em đã tỏ ra thật xuất sắc. Nấu ngon, trình bày đẹp và sạch sẽ. Vì thời tiết không như ý, các em nấu bằng bếp ga và được các Tr. chỉ dẫn điều chỉnh lửa. Em Ri của HL là một Thiếu sinh xuất sắc, đoạt nhiều giải thưởng, do nêm nếm ... lờ tay (?), em thử thấy nồi canh ..(hơi) mặn, bèn tự mình với giọng Huế, nói (khá) lớn để tất cả cùng nghe.. Canh có hơi mặn nhưng mặn mới ngon, ai không biết ăn mặn một chút là không biết thưởng thức... Em nói đúng phải không?... Tr. Đạt đứng gần gần đó, cười cười..

Khi tất cả các em dọn thức ăn lên để Ban Châm Diêm thử qua, các em lại mời các Tr. đứng bên .. thử tiếp, không ngờ các Tr. khen quá ngon và chiều cố tận tình khiến các em phải kêu lên, chừa phần lại cho em, em muốn ăn thức ăn chính mình nấu.... Ai cũng cười và..thức ăn các em nấu vui (hơi) nhiều bởi các Trưởng, riêng em Ái Nhi của HV thì chỉ còn chút... cơm vì gà kho của em các Tr. chiều cố không chừa!

“ RÔ-MANG-TỊT !.. ”

Trong bếp thường là chỗ biết nhiều chuyện, kể cả chuyện.. riêng tư! Gia đình chị Thúy- anh Tin kể từ “ đầu thế kỷ 21! ” (có duyên) biết đến HĐ qua LD-HV, từ đó gia đình anh chị luôn có mặt trong các kỳ trại. Hai con của anh chị, em An Phúc và An Sanh sinh hoạt với HV từ Ấu rồi Thiếu và nay thì “ chị lớn ” An Phúc lên Thanh. Hai em là một trong những em xuất sắc của HV. Hiện nay, “ cậu út ” An Vinh vừa 4 tuổi đang ... chờ vào Ấu, tuy em Vinh dự trại từ khi còn.. ngồi trong xe đẩy cho đến nay, tung tăng chạy tìm.. anh chị và các bạn cùng tuổi trong đất trại!

Vừa làm việc chung vừa trò chuyện, không biết khởi đầu chuyện chi và dần dà chị Thúy tâm sự rằng anh Tin em không thuộc những “ chàng Rô-mang-tịt! ”, chưa lần nào.. rót nước cho em...Nhiều chuyện kể nhau nghe qua (rồi quên!).

Trong một đêm có lửa trại, chị Thúy đang ngồi với mấy Phụ Huynh-Thân hữu xem các em.., bất chợt thấy anh Tin mang đến (trang trọng!) đưa chị một ly chè! Chị .. chớp chớp mắt (cảm động .. quá!), thật rất ư bất ngờ, chị nói hỏi nào đến giờ anh đâu có “ những hành động này! ”.. Anh Tin nói bởi nghe em nói anh lâu nay “ không Rô-mang-tịt ” với em, nên lần này phải “ mạnh dạn ” chứng tỏ cùng em là anh “ không khô khan ” như em nghĩ, cũng là dịp (nhắc thêm) lời cảm ơn em cho anh mấy đứa con ngoan... Chị Thúy (chắc là.. không nói nên lời như câu thơ : cái thưở ban đầu lưu luyến ấy..!) chớp mắt nhiều hơn, chẹp miệng.. em mong HĐ tổ chức trại nhiều hơn...!

Tương cũng nhắc lại chuyện chị Thúy dạy con mà Phụ Huynh có lẽ cũng nên đọc! Bé Vinh thấy em Hải trong lửa trại Thanh với mái tóc.. dựng lên, bé nói với Mẹ là cũng muốn có mái tóc như vậy. Chị Thúy nói với bé Vinh, nếu con muốn thì Mẹ sẽ giúp con nhưng như vậy sẽ không ai gọi con là Vinh mà sẽ gọi con là Hải! Mỗi người cứ để tự nhiên theo của mình thì hay hơn..Bé Vinh nói vậy thì con không muốn nữa, con muốn là.. Vinh!

TRANH LUẬN... TỚI CÙNG!

Vì bận việc, gia đình Tr. Đức và Hồng không thể dự hết trại mà phải về trước 1 ngày. Em Nam, trưởng tử của hai Tr., một cầu thủ đá banh ...phải có mặt cùng Tuần tranh với Thiếu giải thể thao cho nên hai Tr. đành chờ xong trận đấu mới về được! Trong thời gian chờ đợi, các Tr. và Phụ Huynh ngồi.. tán chuyện với nhau. Câu chuyện đưa đẩy sang vấn đề.. “ Bắc thuộc lần thứ.. Tư ”, trong đó nói đến việc mất hai đảo Hoàng Sa và Trường Sa. Tr. Hồng nói là do “ Việt cộng ”, tức những người Việt theo cộng sản, dâng đất nước Việt Nam cho Tàu cộng. Anh Tin “ phát pháo ” rằng Việt cộng không phải là “ dân Việt Nam ”, họ là những người theo chủ nghĩa cộng sản, mà chủ nghĩa cộng sản là chỉ làm nghĩa vụ quốc tế, tổ quốc của họ không phải là Việt Nam cho nên đâu “ thương tiếc chi VN ”... Tr. Hồng nhất định họ cũng là người VN, theo chủ nghĩa cộng sản và anh Tin cũng .. nhất định họ không là người VN..v..v..Hai bên tranh luận khá sôi nổi, những người chung quanh lắng nghe... Trận đá banh chấm dứt, Tr. Hồng sắp phải rời trại, anh Gà bèn đề nghị Tr. Hồng “ nên ” ở lại để.. tranh luận cho.. ra lẽ! Tr. Hồng.. lắc đầu, em phải về thôi, hẹn trại sau vậy.. Anh Tin bèn “ tuyên bố rằng ” sẽ sẵn lòng tiếp tục tranh luận cùng chị cho.. tới cùng ngay bây giờ, để trại sau.. e là không còn .. hấp dẫn! Tuy dù có nói thêm gì, Tr. Đức và Hồng cùng gia đình cũng (đành) phải về...

Nhân đây, anh Gà ngỏ ý .. xin lỗi về việc viết tên Tr. Hồng “ thiếu dấu!”. Tên Tr. là Trương lệ Hồng, nước mắt hồng theo lời Tr., anh Gà cứ viết Trương lệ Hồng, thiếu dấu.. nặng!

“ CON ”.. MÙ U!

Sau cơn mưa tầm tã, trời lại nắng ráo được đôi ngày. Nhưng .. mệt thay, nắng gắt đến độ oi bức, khó chịu! Ai cũng lè lẹ thay quần ngắn áo thun cho dễ chịu. Năm nay thời tiết thay đổi như... chong chóng và sanh ra sâu bọ đầy đầy! Nếu năm 2005 cũng tại nơi này, ACE thông dong áo thun quần ngắn ngồi nghỉ mát thật thoải mái thì năm nay, 2008, một loại “ ruồi trâu ” và “ chí nhí ” lại quá xá nhiều! Sở dĩ gọi là “ chí nhí ” vì không biết tên chi, nhỏ hơn con chí, thường... trên trán hay chui vào đầu cắn làm cho ai nấy đều.. cào đầu cho bớt ngứa! Còn ruồi trâu thì xấp xỉ như con thiêu thân nhưng vừa đậu vào là chích ngay, áo mỏng là xuyên qua vải dễ dàng.. Vết chích sưng và đỏ ngay trong chớp mắt! Cũng ngứa không kém, thường chích vào chân tay, bởi vậy ai cũng đều.. mang thương tích. Ấy vậy mà riêng Tr. Đạt thì các con này... sợ, không dám.. cắn! Cũng lạ.

ACE đều có mang sẵn thuốc xoa vào tay chân chống muỗi, rận nhưng lần này không hiệu quả chi. Tr. Minh Tân bị một phát nơi bắp chân sưng vù, mặc quần.. chân rộng chân .. chật! Còn 3 hôm nữa là tan trại, Tr. Thúy Lan, “ nội tướng ” của Tr. Minh Hùng, lên trại và có mang theo một loại dầu tên MÙ U! Loại dầu này xoa vào chỗ bị cắn, dù bất cứ con gì (dĩ nhiên không thuộc loại như.. rận!) cắn cũng sẽ êm dịu ngay.. Ai cũng được Tr. Thúy Lan xoa giúp và công hiệu thấy rõ. Trong một mạn đàm giữa các.. chị em, một người thắc mắc sao tên MÙ U và làm bằng cái gì.. Đang bàn tán, bỗng nghe một chị nói rằng đó là “ con MÙ U ”, nó “ (hơi) dài dài, đen đen ..”, ai cũng cùng hỏi thiệt không? Sao không biết con này..! Còn đang bàn đến “ con MÙ U dài dài, đen đen ” thì Tr. Minh Hùng vào, nghe nói như vậy Tr. lên tiếng.. thôi đi các bà chị, đó là loại thảo mộc, là Cây MÙ U chứ làm gì có “ con MÙ U đen đen dài dài ” như các bà chị.. mơ tưởng! Nói xong Minh Hùng cười hêhêê..

LẦN SAU..

Kỳ trại dài ngày này có 3 em sang từ Hòa Lan, các em là cháu gọi Tr. Hồng bằng Dì và Cô. Các em thật rất dễ thương và xuất sắc. Trong một trò chơi kết thân với các HĐ bạn, các em sang các đất trại bên cạnh phỏng vấn và xin địa chỉ. Sau các Đơn vị thuộc HĐ Thiên Chúa DPSG, đến Đơn vị Thế Tục BđP thì được biết Đơn vị này cũng gần Hamburg cho nên các em Hoa Lư và Đơn vị BđP, hai bên cùng lấy địa chỉ để về sẽ tiếp tục trao đổi với nhau. Khi đến Đơn vị của HĐ Hòa Lan, họ .. ngạc nhiên sao các em cũng nói được trôi chảy ngôn ngữ Hòa Lan, hỏi ra em Nini, tên cháu gái Tr. Hồng, cũng ở Hòa Lan mà, không biết nói sao được!

Riêng em Phong, Thiếu sinh HL, gọi Tr. Hồng bằng Cô, được Tr. Đạt khen là thông minh! Chiều hôm trước các em Thiếu được Tr. Đạt hướng dẫn Morse, sau đó các em được thử sơ qua xem nhớ được chút nào, các em chưa nhớ chi.

Em Phong nói với Tr. Đạt ngày mai em sẽ nhớ hết. Quả thật hôm sau, vừa ăn sáng xong, em gặp Tr. Đạt xin thử Morse và em đã nhớ hết! Chị Nini nghe nói trợn mắt, em học cả nửa năm mà chưa thuộc hết..! Phong thông minh thiệt!

Sáng sớm Chủ Nhật, gia đình Tr. Hồng sẽ rời trại, theo anh Gà kê, anh Gà vừa ra khỏi lều là thấy em Phong chạy lại hỏi Trưởng ngủ lều này? Anh Gà gật đầu hỏi có chuyện chi, Phong nói đêm qua Tr. ngá..i quá, làm em ngủ không được! Anh Gà nói, em chờ hỏi Tr. Trang cũng lều này..hihihi!

Oanh Oanh tui vừa ra khỏi lều là em Phong (như ..chờ sẵn) chạy lại ngay, em nói là tối qua em ngủ không được, tui hỏi tại sao, em nói Tr. ngá..i quá làm em nằm lều sát bên không ngủ được! Tui bèn hỏi thêm vậy kỳ trại sắp đến em đi không, em đáp đi chứ nhưng em sẽ cắm lều cách (thật) xa lều Trưởng! Em chép miệng.. Trưởng ngá..i quá!

Oanh Oanh tui thật không thể nín cười trước hình ảnh hết sức dễ thương của em, vừa nói vừa.. nhăn nhăn! Nhưng cũng đành .. xin lỗi em, biết làm sao!

Thật đúng là con.. “ cầu tự !”.

Chắc là còn nhiều chuyện nữa .., xin nhường lại ACE.

Gà & Oanh Oanh

Kỷ niệm Brexbachtal 07.2008